

Arrestnummer C 1124 / 2021
Repertoriumnummer 2021/ 2896
Datum van uitspraak 10 september 2021
Notitienummer griffie 2018/NT/664 - - -
Notitienummer parket-generaal

Vergunningsregister
Hypothecaire inschrijving

VERSTEK

VERJARING

Hof van beroep

Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-0000299826-0001-0013-01-01-1

Not.nr. BG.66.97.001802/14

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr. (RRN)

geboren te op
wonende te
- burgerlijke partij -

tegen

1. nr.

met maatschappelijke zetel te
ingeschreven met KBO-nummer (Overeenkomstig het Wetboek van
vennootschappen en verenigingen moet de term "Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid" vanaf 1
januari 2020 gelezen worden als "Besloten vennootschap", afgekort: bv),
- beklagde -

2. nr. (RRN

geboren te of
wonende te
- beklagde -

3. nr. (RRN)

geboren te op
metselaar,
wonende te
- beklagde -

verdacht van:

te

de eerste, de tweede en de derde,

om het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het

wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek,

op niet nader te bepalen data, meer bepaald van 13 mei 2008 tot en met 2 augustus 2009,

A.

bij inbreuk op artikel 99, § 1-1°, strafbaar gesteld door artikel 146, eerste lid, 1° Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit, meer bepaald:

1. in strijd met de vergunning van 18 december 2007, onder meer door het verhogen van de nokhoogte van de garage met 0,64 meter en het verhogen van de scheidingmuur met 0,33 meter,
2. het bouwen van een muur tegen de gemene muur van de garage met een lengte van 3,60 meter en een hoogte van 2,60 meter zonder stedenbouwkundige vergunning.

De feiten vanaf 1 september 2009, bij inbreuk op artikel op 4.2.1., 1° a) en c) strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., eerste lid, 1° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gecoördineerd bij Besluit van de Vlaamse regering op 15 mei 2009.

B.

bij inbreuk op artikel 4, strafbaar gesteld bij artikel 10, derde lid Wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, **geen beroep te hebben gedaan op een architect** voor de controle op de uitvoering der werken voor welke door de wetten, besluiten en reglementen een voorafgaande aanvraag om toelating tot bouwen is opgelegd, meer bepaald het uitvoeren van vergunningsplichtige verbouwingswerken zonder toezicht van een architect.

De eerste en de tweede tevens gedagvaard teneinde zich overeenkomstig artikelen 42 en 43bis Strafwetboek, te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 5.600 euro zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn

verkregen waarbij de rechter, indien de zaken niet kunnen worden gevonden in het vermogen van de beklaagden de geldwaarde daarvan dient te ramen (het equivalent bedrag).

Met de omstandigheid voor derde, zijnde aannemer dat de tenlastelegging A gepleegd werd door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van artikel 146, tweede lid Decreet van 18 mei 1999, vanaf 1 september 2009 strafbaar gesteld door artikel 6.1.1., tweede lid Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De verjaring van de strafvordering tijdig en regelmatig gestuit zijnde binnen de vijf jaar te rekenen van de dag waarop het misdrijf werd gepleegd, met name en ondermeer door daden van onderzoek of vervolging, namelijk door het proces-verbaal van 15 juli 2013.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging:

aard en oppervlakte:

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te op
en geboren te beiden wonende te
zijnde de eigenaars van de grond en de
met ondernemingsnummer met zetel te
opstalhouder

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van recht op opstal verleden op 14 november 2007.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, kamer B16, besliste bij vonnis van 18 april 2018 op tegenspraak als volgt:

"Op strafgebied:

In hoofde van eerste beklaagde,

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A.1, A.2 en B in hoofde van eerste beklaagde bewezen.

┌ PAGE 01-00002299826-0004-0013-01-01-4 ─┐

Wijst het verzoek tot het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling af als ongegrond.

Veroordeelt eerste beklaagde, bij toepassing van artikel 65, lid 1, Strafwetboek uit dien hoofde tot **geldboete van DUIZEND (1.000,00) EURO.**

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 voormelde geldboete met **vijfenvertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **VIJFDUIZEND VIJFHONDERD (5.500,00) EURO.**

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht de veroordeelde een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met 70 opdecimen en aldus gebracht op **TWEEHONDERD EURO (200,00 EURO)** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016).

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een bedrag van **TWINTIG (20,00) EURO** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand overeenkomstig art. 2, 4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

Veroordeelt deze veroordeelde solidair met de medeveroordeelden tot de kosten van het geding, in totaal begroot op 300,74 EUR.

In hoofde van tweede beklaagde.

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A.1, A.2 en B in hoofde van tweede beklaagde **bewezen.**

Wijst het verzoek tot het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling af als ongegrond.

Veroordeelt tweede beklaagde, bij toepassing van artikel 65, lid 1, Strafwetboek uit dien hoofde tot **geldboete van VIJFHONDERD (500,00) EURO**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 voormelde geldboete met **vijfenveertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **TWEEDUIZEND ZEVENHONDERDVIJFTIG (2.750,00) EURO**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **EEN (1) MAAND**.

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht de veroordeelde een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met 70 opdecimen en aldus gebracht op **TWEEHONDERD (200,00) EURO** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016)).

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een bedrag van **TWINTIG (20,00) EURO** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand overeenkomstig art. 2, 4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Veroordeelt deze veroordeelde solidair met de medeveroordeelden tot de kosten van het geding, in totaal begroot op 300,74 EUR.

In hoofde van derde beklaagde

Verklaart de feiten onder de tenlastelegging B **niet bewezen** in hoofde van derde beklagde, **spreekt hem dienvolgens vrij** en ontslaat hem ter zake van elke verdere rechtsvervolging zonder kosten

Verklaart de feiten onder de tenlasteleggingen A.1 en A.2 in hoofde van derde beklagde **bewezen**.

Wijst het verzoek tot het verlenen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling af als ongegrond.

Veroordeelt derde beklagde, bij toepassing van artikel 65, lid 1, Strafwetboek uit dien hoofde tot **geldboete van TWEEDUIZEND (2.000,00) EURO**.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 voormelde geldboete met **vijfenveertig decimes** verhoogd wordt en aldus gebracht wordt op **ELFDUIZEND (11.000,00) EURO**.

Beveelt dat, bij gebrek aan betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, voormelde geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **EEN (1) MAAND**.

Gelet op artikel 8 van de Wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie, beveelt dat de tenuitvoerlegging van huidig vonnis uitgesteld wordt voor een termijn van **DRIE (3) JAAR voor wat betreft vier vijfden (4/5) van de opgelegde geldboete**.

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van **ÉNENVIJFTIG EURO EN TWINTIG CENT (51,20) EUR** in uitvoering van art. 91 tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals laatst gewijzigd door de artikelen 1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie (geïndexeerd zoals voorzien in artikel 148 van het K.B. van 28 december 1950 en de ministeriële omzendbrief nummer 131quater (ns) van 31 januari 2013)(artikel 18 en 19 van de Wet van 19 december 2014, houdende diverse bepalingen betreffende Justitie(1)).

Verplicht de veroordeelde een bedrag van **VIJFENTWINTIG EURO**, verhoogd met 70 opdecimen en aldus gebracht op **TWEEHONDERD (200,00) EURO** te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot financiële hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 zoals laatst gewijzigd door K.B. van 31 oktober 2005; artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door de artikelen 59 en 60 van de Programmawet (1) van 25 december 2016 (Belgisch Staatsblad van 29 december 2016)).

Verwijst de veroordeelde tevens tot het betalen van een bedrag van **TWINTIG (20,00) EURO** als bijdrage voor het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand overeenkomstig art. 2, 4§1 en §3 en 5 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

Veroordeelt deze veroordeelde solidair met de medeveroordeelden tot de kosten van het geding, in totaal begroot op 300,74 EUR.

De bijzondere verbeurdverklaring:

Verklaart tevens een bedrag van **VIJFDUIZEND ZESHONDERD (5.600,00) EURO verbeurd lastens** en **elk voor de helft**, overeenkomstig de artikelen 42,3 en 43bis Strafwetboek.

De herstellvordering:

Beveelt en over te gaan tot het **herstel** van de plaats te kadastraal gekend onder door de uitvoering van bouw- of aanpassingswerken, meer bepaald het afbreken van de constructie tot de vergunde hoogte en bij de afwerking op de vergunde hoogte te voorzien in een afdoende afwatering voor beide constructies, zulks binnen een termijn van vijftien (15) maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden.

Beveelt dat voor het geval dat de plaats niet in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld binnen de voormelde termijn de gemeentelijke stedenbouwkundige inspecteur of de burgemeester van stad van **ambtswege in de uitvoering** ervan kunnen voorzien overeenkomstig hetgeen is bepaald in artikel 6.3.4 VCRO.

Zegt voor recht dat op vordering van de gemeentelijke stedenbouwkundig inspecteur of de burgemeester van stad door de veroordeelden een **dwangsom** zal worden verbeurd van honderd vijftwintig (125,00) euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van vijftien (15) maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde zal treden, en dit met een maximum van 50.000,00 euro.

Op burgerlijk gebied:

Verklaart de burgerlijke partijstelling van ontvankelijk en **gegrond**, en veroordeelt en dienvolgens solidair om aan voormelde burgerlijke partij te betalen de som van **EEN (1) EURO ten titel van provisionele schadevergoeding**.

Verklaart de burgerlijke partijstelling van _____ **en**
tegen _____ **en** _____ **onontvankelijk.**

Houdt de beoordeling omtrent de **rechtsplegingsvergoeding** ambtshalve aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 9 mei 2018 door de beklaagden _____ en de _____ tegen alle beslissingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied, en tegen de herstellvordering;
- 15 mei 2018 door de beklaagde _____ tegen alle beslissingen op strafrechtelijk en burgerlijk gebied;
- 17 mei 2018 door het openbaar ministerie.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, op:

- 9 mei 2018 door de advocaat van de beklaagden _____ en de _____
- 15 mei 2018 door de advocaat van de beklaagde _____
- 17 mei 2018 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 30 november 2019 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden na de partijen te hebben gehoord, bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 2 mei 2019.

De zaak werd vervolgens verschillende keren uitgesteld om partijen toe te laten een regeling te treffen op burgerlijk gebied.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 27 mei 2021, in het Nederlands, het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

De beklaagden noch de burgerlijke partij waren aanwezig of werden vertegenwoordigd door een advocaat. Ze lieten dus verstek.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 18 april 2018 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften met de grieven, die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagden _____ en de _____ ingediende “*grievensformulier hoger beroep*”, opgesteld volgens het door de Koning

┌ PAGE 01-0000229826-0009-0013-01-01-4 ─┐

vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuld aan alle telastleggingen en de straf, inclusief de verbeurdverklaring en de herstelmaatregel. In het vakje “*Burgerlijke rechtsvordering*” stellen de beklagden het niet eens te zijn met de veroordeling tot schadevergoeding aan de burgerlijke partij In de rubriek “*Andere*” herhalen de beklagden dat ze het niet eens zijn met de beslissing over de herstellvordering.

Ook in het door de advocaat van de beklagde ingediende grievenformulier wordt bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk wat betreft de procedure (reden: verjaring) en op strafgebied met betrekking tot de schuld aan de telastleggingen A.1 en A.2 en de straf. Op burgerlijk gebied is hij het niet eens met de uitgesproken veroordeling tot het betalen van een schadevergoeding.

Uit het door het openbaar ministerie ingediende grievenformulier blijkt dat het gegriefd is door de door de eerste rechter uitgesproken straffen. In de rubriek “*Andere*” verduidelijkt het openbaar ministerie volgberoep aan te tekenen, waarmee het te kennen geeft dat het, binnen de perken van het hoger beroep van de beklagden, tegen het bestreden vonnis dezelfde grieven aanvoert als de beklagden.

Deze grieven van partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 Het hoger beroep van de beklagden

en het hoger beroep van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (artikelen 203-204 van het Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

Als gevolg van de devolutieve werking, voortvloeiende uit de beperkte hoger beroepen en de grieven, is de beslissing van de eerste rechter definitief voor wat betreft de vrijspraak van de beklagde voor de telastlegging B. Ook de beslissing om de vordering van de burgerlijke partijen onontvankelijk te verklaren, is definitief.

3. De dagvaarding voor de eerste rechter werd met toepassing van artikel 6.2.1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zoals op dat ogenblik van toepassing, op 11 juli 2017 overgeschreven op het hypotheekkantoor te (nu: artikel 6.3.1, § 6 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening) (referte: . Met toepassing van het toenmalige artikel 6.2.2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (nu: artikel 6.6.3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening) werd ze eveneens ingeschreven in het vergunningenregister van de stad

4. De feiten van de telastleggingen A en B werden volgens de dagvaarding telkens gepleegd op niet nader te bepalen data, meer bepaald in de periode van 13 mei 2008 tot en met 2 augustus 2009. De verjaringstermijn voor de beide misdrijven bedraagt vijf jaar. Het is voor het hof niet mogelijk te bepalen op welke precieze datum binnen deze incriminatieperiode het laatste feit werd gepleegd. In het voordeel van de beklaagden bepaalt het hof de aanvangsdatum van de vijfjarige verjaringstermijn daarom op 13 mei 2008, de aanvangsdatum van de incriminatieperiode. De verjaring is ingetreden op 12 mei 2013 om middernacht, nu voordien geen enkele stuitingsdaad werd gesteld en de verjaringstermijn ook niet werd geschorst. De strafvordering was dus al vervallen door verjaring nog voor ze werd aanhangig gemaakt bij de eerste rechter.

5. Nu het onroerend goed, voorwerp van de telastleggingen A.1 en A.2, niet is gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied of in open ruimtegebied, bedraagt de verjaringstermijn voor de herstellvordering vijf jaar (art. 6.3.3., § 3, 3° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

Aangezien de strafvordering bij de eerste rechter aanhangig werd gemaakt nadat ze al vervallen was door verjaring en bovendien het herstel niet werd gevorderd vóór het verval van de strafvordering, was de eerste rechter en is ook het hof niet bevoegd om uitspraak te doen over de herstellvordering.

6. stelde zich burgerlijke partij op de rechtszitting voor de eerste rechter van 18 januari 2017. Zoals gezegd was de strafvordering op dat ogenblik al vervallen door verjaring, zodat de burgerlijke vordering niet tijdig werd gesteld (art. 4 en 26 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering). De eerste rechter was en ook het hof is niet bevoegd om te oordelen over de vordering van deze burgerlijke partij.

7. De kosten van de strafvordering zowel in eerste aanleg als in hoger beroep zijn te last van de Staat.

De burgerlijke partij moet zelf haar kosten dragen.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, van 18 april 2018 definitief is voor wat betreft de vrijspraak van de beklaagde voor de telastlegging B. Ook de beslissing om de vordering van

de burgerlijke partijen
verklaren, is definitief.

onontvankelijk te

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend bij verstek,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan:

stelt vast dat de strafvordering voor de _____ en _____ voor de
telastleggingen A.1, A.2 en B is vervallen door verjaring, net als de strafvordering voor
_____ voor de telastleggingen A.1 en A.2;

legt de kosten van de strafvordering, aan de zijde van het openbaar ministerie begroot op
300,10 euro in eerste aanleg en 215,14 euro in beroep te last van de Staat;

stelt vast dat het hof niet bevoegd is om te oordelen over de herstellvordering, evenmin over
de vordering van de burgerlijke partij

beslist dat de burgerlijke partij

zelf haar kosten moet dragen.

Kosten eerste aanleg t.l.v. Staat:

Dagv. 1 ^e en 2 ^e bekl.:	€ 26,70
Dagv. :	€ 26,70
	€ 26,70
Hypoth. inschr.:	€ 220,00
	<hr/>
	€ 300,10

Kosten beroep:

Afschrift vonnis:	€ 54,00
Afschriften akten HB:	€ 9,00
Opstelrecht HB bekl.:	€ 70,00
Dagv. 1 ^e en 2 ^e bekl.:	€ 27,38
Dagv. :	€ 27,38
Dagv. BP:	€ 27,38
	<hr/>
	€ 215,14

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer _____ als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer _____ en _____ en in openbare rechtszitting van **10 september 2021** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter _____ in aanwezigheid van advocaat-generaal, met bijstand van griffier _____

